

РЕШЕНИЕ

№ 2495

гр. София, 08.05.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 1 състав, в публично заседание на 11.04.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Радостин Радков

при участието на секретаря Галя Илиева, като разгледа дело номер **5217** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145- 178 от Административно -процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 171, т.4 от Закона за движение по пътищата:

Образувано е по жалба на Ц. О. С. от [населено място], срещу Заповед за прилагане на Принудителна административна мярка (ПАМ) №51086/02.12.2010г. издадена от Началника на Столична дирекция на вътрешните работи – Отдел „Пътна полиция” (СДВР–ОПП) по чл.171, т.4 от Закона за движението по пътищата (ЗДВП) – изземване на свидетелство за управление на МПС, поради неизпълнение на задължението по чл.157, ал.4 ЗДВП.

В жалбата се твърди, че в оспорената заповед се посочват като фактическо основание за налагането на ПАМ, наказателни постановления (НП), които не са влезли в сила, както и че за тези влезли в сила е настъпил срок за автоматично възстановяване на контролни точки. Навеждат се доводи, че заповедта налагане на ПАМ е връчена шест месеца след издаването ѝ, както и че заповедта е неправилна и незаконосъобразна. В съдебно заседание, жалбоподателят чрез процесуалния си представител адвокат М. К., моли съда да уважи жалбата като отмени заповедта като неоснователна и недоказана. Ответникът – Началника на СДВР - ОПП, редовно призован, не се явява, не представя писмено становище.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

С оспорената Заповед №51086/02.12.2010г. на Началника на СДВР-ОПП, на Ц. О. С. е наложена ПАМ по чл.171, т.4 ЗДВП – изземване на свидетелство за управление на

МПС №275749961, категории *В***М*, издадено от ОПП – СДВР, поради неизпълнение на задължението по чл.157, ал.4 ЗДВП. Мярката е наложена, след като е прието, че с влезли в законна сила и посочени в заповедта 9 (девет) НП, на жалбоподателя са били отнети общо 50 (петдесет) контролни точки и така С. е изгубила придобитата правоспособност, но не е изпълнил задължението си да върне свидетелството си за управление в съответната служба на Министерство на вътрешните работи. Оспорената заповед е връчена на С. лично на 08.06.2011г., видно от саморъчно положения подпис върху копие то представено от нея по делото. Жалбата е входирана с вх.№13651/16.06.2011 г. в АССГ.

По преписката се съдържат наказателни постановления, с които на жалбоподателя са наложени административни наказания по ЗДВП, както следва: НП №128895/2007г., с което се отнемат 6 (шест) к.т., без дата на връчване, НП №202470/2008г., с което се отнемат 4 (четири) к.т., без дата на връчване, НП №40737/2009 г., с което се отнемат 6 (шест) к.т., връчено на 08.05.2009г. с положен подпис на С., НП №51086/2009г., с което се отнемат 9 (девет) к.т., връчено на 08.05.2009г. с положен подпис на жалбоподателя. Допълнително са представени: НП №3921/2005г., с което се отнемат 3 (три) к.т., без дата на връчване, НП №54603/2005г., с което се отнемат 3 (три) к.т., без дата на връчване, НП №91927/2006г., с което се отнемат 3 (три) к.т., без дата на връчване, НП №134513/08г., с което се отнемат 4 (шест) к.т., връчено на 08.05.2009г. с положен подпис на С., както и НП №3022/08г., с което се отнемат 12 (дванадесет) к.т., без дата на връчване.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата, като подадена в срока по чл.149, ал.1 от АПК, от легитимирано лице по чл.147, ал.1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, е процесуално допустима.

Същата е ОСНОВАТЕЛНА по следните правни съображения:

В настоящето производство и съгласно чл.168, ал.1 вр. чл.146 от АПК съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като преценя дали е издаден от компетентен орган в установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган – Началника на Отдел „Пътна полиция” – СДВР, който е надлежно оправомощен да прилага ПАМ по ЗДВП, съгласно Заповед № Из-1393 от 09.08.2007г. на министъра на вътрешните работи и служебно известна на настоящия съдебен състав.

Със същата е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т.4 от ЗДВП - изземване на свидетелството за правоуправление на лице, което не е изпълнило задължението си по чл. 157, ал. 4 - да върне свидетелството за управление в съответната служба на МВР след като е загубил придобитата правоспособност, тъй като са му отнети всички контролни точки. Жалбоподателят оспорва обстоятелството, че с наказателни постановления, които не са влезли в сила са отнети контролни точки и именно това е основанието за издаване на оспорваната заповед. В тази връзка, съдът приема, че съгласно чл. 142 АПК, законосъобразността на административния акт се преценява към момента на издаването му, поради което има значение наличието към този момент на влязло в сила наказателно постановление, по арг. от чл. 158, ал. 1, т. 2 АПК, а видно от доказателствата по делото безспорно се установява, че 6 (шест) от наказателните постановления не са връчени на адресата си респ. не са влезли в сила.

Следователно, тези 6 (шест) наказателни постановления, а именно: НП №128895/2007г., НП №202470/2008г., НП №3921/2005г., НП №54603/2005г., НП №91927/2006г., издадени от СДВР-ОПП, както и НП №3022/08г., издадено от Началника на РПУ Я. – ОДМВР Л., не са годни основания за отнемане на контролни точки на водача, арг. чл.3, ал.1 от Наредба № Из-1959/27.12.2007 г. за определяне на първоначалния максимален размер на контролните точки на водач на моторно превозно средство, условията и реда за отнемането им и списъка на нарушенията на правилата за движение по пътищата, за които се отнемат. Липсата на годно основание за отнемане на общо 31 (тридесет и една) к.т. по описаните и невлезли в сила НП, не позволява да се осъществи състава на чл.157, ал.4 от ЗДВП, тъй като при това положение, от общо 39 контролни точки, на водача са отнети 19 к.т.

По изложените съображения, съдът приема, че принудителната административна мярка по чл. 171, т. 4 от ЗДВП може да се наложи, само ако са влезли в сила поне толкова наказателни постановления, че сбора на отнетите с тях контролни точки да изчерпва общия брой от 39 к.т. Едва тогава водачът губи придобитата правоспособност съгласно чл.157, ал.4 от ЗДВП. По делото се установява, че с влезли в сила наказателни постановления са отнети само 19 контролни точки на Ц. О. С., поради което съдът намира, че в случая е налице нарушение на материалноправните разпоредби на чл.171, т. 4 и чл. 157, ал. 4 от ЗДВП, което представлява основание за отмяна на оспорената заповед.

Ето защо Заповед за прилагане на ПАМ №51086/02.12.2010г. издадена от Началника на СДВР - ОПП е незаконосъобразна и като такава следва да бъде отменена.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателя следва да се присъдят направените от него разноски за държавна такса в размер на 10 /десет/ лева. Погрешно надвнесена от жалбоподателя държавна такса в размер на 15 /петнадесет/ лева не следва да се възлага в тежест на ответника.

Водим от горното и на основание чл.172, ал2 АПК, Административен съд- София град, Първо отделение, 1-ви състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Ц. О. С., [населено място], [улица], [жилищен адрес] Заповед за прилагане на Принудителна административна мярка №51086/ 02.12.2010г. издадена от Началника на Столична дирекция на вътрешните работи – Отдел „Пътна полиция” на осн. чл.171, т.4 от Закона за движението по пътищата.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Ц. О. С., [ЕГН] [населено място], [улица], [жилищен адрес] направените деловодни разноски в размер на 10 /десет/ лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14 - дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: